

Respons

Tunisia: Sikkerhet og terrorisme

- Kort om sikkerhetssituasjonen
- Hvilke terrorgrupper finnes i Tunisia i dag?
- Hvilke terrorangrep har funnet sted i Tunisia de siste årene, og hvem rettes angrepene mot?
- Politiske attentater
- Tunisiske fremmedkrigere
- Sosiale konflikter
- Myndighetenes kontraterrorpolitikk

Kort om sikkerhetssituasjonen

Tunisia er et etnisk og religiøst homogent land. De fleste tunisiere identifiserer seg som arabere og muslimer, men det finnes en liten berbisk minoritet sørøst i landet, samt svært små grupper av kristne og jøder. Konflikter langs etniske og religiøse skillelinjer, slik man ser i land i Midtøsten som Irak og Syria, er derfor ikke et spesielt sannsynlig scenario i Tunisia.

Etter den såkalte jasminrevolusjonen i 2011, oppsto det et sikkerhetsvakuum i overgangen fra Ben Ali-regimet til nye styresmakter. I dag er sikkerhetssituasjonen, med noen unntak, stabil. Myndighetene opprettholder ro og orden, kriminaliteten er under kontroll, og politi- og domstoler fungerer. I de store byene, som for eksempel hovedstaden Tunis, har myndighetene forholdsvis god oversikt og kontroll, men de klarte likevel ikke å avverge to store terroraksjoner i 2015, og har fått kritikk for utilstrekkelig kontraterrorpolitikk.

To områder utpeker seg imidlertid som problematiske fra et sikkerhetsmessig synspunkt: Sentral-Tunisia og grenseområdene mot Algerie og Libya.

I de sentrale delene av landet, særlig fylkene Kasserine, Sidi Bouzid og Gafsa, er myndighetenes tilstedeværelse mindre, samtidig som de sosiale spenningene er store på grunn av stadig økende arbeidsledighet, fattigdom og frustrasjon over at omveltningene i 2011 ikke har ført til bedre levestandard for befolkningen. I disse områdene finner det sted regelmessige

protestaksjoner, demonstrasjoner og streiker, og ikke sjelden utarter disse aksjonene til voldelige sammenstøt mellom demonstranter og sikkerhetsstyrkene.

I grenseområdene mot Algerie og Libya er sikkerhetssituasjonen utfordrende. Små, væpnede islamistgrupper angriper regelmessig sikkerhetsstyrkene i det International Crisis Group (2014) omtaler som en «katt og mus-lek» i de uoversiktlige fjellområdene. Sikkerhetsstyrkene har lidd mange tap i disse områdene, og mange islamister har blitt drept i trefningene.

Grenseområdene kjennetegnes også av omfattende smugling og annen organisert kriminalitet. Ofte er smugler- og terroristnettverkene overlappende (se International Crisis Group 2014 for en beskrivelse av koblingen mellom jihadisme og organisert kriminalitet i dette området).

Hvilke terrorgrupper finnes i Tunisia i dag?

Før 2011 var politisk og religiøs aktivitet strengt kontrollert og overvåket i Tunisia, men etter Ben Ali-regimets fall, vokste det frem flere terrororganisasjoner. Disse gruppene fikk gode vekstvilkår mens det moderate islamistpartiet Ennahda satt i regjering (2011-2013).¹ Under følger en kort oversikt over de terrorgruppene som er hjemmehørende i Tunisia i dag. For en oversikt over utenlandske terrororganisasjoner som utfører terrorhandlinger i Tunisia, vises det til neste avsnitt.

Ansar al-Sharia Tunisia

Ansar al-Sharia Tunisia (AAS-T) var Tunisias viktigste og mest innflytelsesrike salafi-gruppe fra 2011 og frem til rundt 2013. Selv om organisasjonen ikke er aktiv i dag, har mange av Tunisias voldelige islamister sin bakgrunn i denne organisasjonen.

Organisasjonen ble grunnlagt av Seifallah Ben Hassine (alias Abu Iyadh) i 2011. Abu Iyadh er en veteran blant de tunisiske fremmedkrigere i Afghanistan, og én av rundt 300 islamister som ble benådet i den første tiden etter revolusjonen.

AAS-Ts mål er å innføre sharia og etablere et islamsk kalifat. Organisasjonen har bånd til al-Qaida, men den konkrete tilknytningen mellom AAS-T og al-Qaida er uklar (Petré 2015).

AAS-Ts strategi er «misjonering lokalt, jihad globalt» (Petré 2015). Ifølge Boukhars (2014) innebærer dette en tospors-strategi med sosialt arbeid og misjonering lokalt, parallelt med pågående rekruttering til jihad utenfor Tunisia, hovedsakelig i Libya og i Syria. På det meste hadde organisasjonen 70 000 medlemmer, og hadde kontroll over hundrevis av moskeer og flere universiteter (Petré 2015). Organisasjonen har også vært en av de viktigste til å rekruttere tunisiske fremmedkrigere til Syria (U.S. Department of State 2015b).

AAS-Ts voldsbruk kulminerte med angrepet på den amerikanske ambassaden i Tunis i september 2012, etterfulgt av drapene på politikerne Chokri Belaïd og Mohamed Brahmi i 2013. Disse hendelsene utløste en regjeringsskifte som fullstendig endret forutsetningene for AAS-Ts virksomhet. Mens trepartiregjeringen ledet av det (moderate) islamistpartiet Ennahda i mange henseender hadde vært ettergivende overfor AAS-T, innførte den nye regjeringen en

¹ Opposisjonen beskyldte Ennahda for å være for «myk» og ettergivende med salafistene mens de satt med regjeringsmakten. Partiet og dets ledere ble beskyldt for å tale med to tunger; mens de offentlig fordømte salafistenes voldshandlinger, hadde de beviselig kontakt med dem utenfor offentlighetens lys. Det var i Ennahdas regjeringsperiode at AAS-T vokste og fikk stor innflytelse i enkelte lokalsamfunn.

langt hardere antiterrorpolitikk, som drev AAS-T under jorden. Mange AAS-T-medlemmer ble anholdt av tunisiske myndigheter, flere dro til Syria, og en god del forlot organisasjonen.

Selv om AAS-T fortsatt formelt sett eksisterer, er den i dag regnet som inaktiv (Petré 2015). De ansvarlige for angrepet på Bardo-museet og på turisthotellet i Sousse skal begge ha hatt en kobling til AAS-T i Tunisia, og trent i samme treningsleir i Sabratha i Libya (Porter 2015; Spencer 2015).

AAS-T ble satt på lista over Foreign Terrorist Organizations i januar 2013, og på lista over terroristorganisasjoner av tunisiske myndigheter i august 2013 (International Crisis Group 2014; U.S. Department of State 2015a).

Uqba Ibn Nafi

Uqba Ibn Nafi² er en tunisisk terrorcelle som er knyttet til al-Qaida i det Islamske Maghreb (AQIM), men som også skal ha (uklare) bånd til Den islamske staten (IS) (Torelli 2015). Cellen skal ha blitt etablert rundt 2012, og holder til i grenseområdene mot Algerie, særlig i Chaambi-fjellene. Cellens hovedmål er tunisiske sikkerhetsstyrker, og gruppen har stått bak flere dødelige angrep de siste årene.

Den islamske staten (IS)

Den islamske staten (IS) har et begrenset fotfeste i Nord-Afrika generelt, med unntak av i Libya. Ifølge en internasjonal aktør (informasjon formidlet gjennom diplomatisk kilde c, e-post desember 2015) har IS forsøkt å nærme seg eksisterende grupper i Vest- og Nord-Afrika, foreløpig uten stor suksess.³ Imidlertid har flere tusen tunisiere latt seg verve som fremmedkrigere for IS i Syria og Irak, ofte etter transitt i treningsleirer ved byen Sabratha i Libya (AFP u.å.; Stephen 2015).

IS har tatt på seg ansvaret for omfattende terrorhandlinger på tunisisk jord.

Hvilke terrorangrep har funnet sted i Tunisia de siste årene, og hvem rettes angrepene mot?

Under følger en oversikt over terroraksjoner i Tunisia etter 2011 (International Crisis Group 2014; Jeune Afrique 2015; Kapitalis 2013; Landguiden 2016; Porter 2015; U.S. Department of State 2015b). Lista er ikke uttømmende, og utelater blant annet mange av de regelmessige angrepene på tunisiske sikkerhetsstyrker i grenseområdene til Algerie og Libya.

- I september 2012 brøt det ut voldsomme protester i forbindelse med en film som ble oppfattet som krenkende mot profeten Muhammad. Fire personer ble drept da en folkemengde trengte seg inn i den amerikanske ambassaden i Tunis, kun noen dager etter at islamister hadde drept den amerikanske ambassadøren i Benghazi i Libya. Abu Iyadh og Ansar al-Sharia Tunisia skal ha stått bak angrepet.

² Gruppen er oppkalt etter Uqba Ibn Nafi, en berømt arabisk general som ledet den arabiske okkupasjonen av Tunisia i 670. Generalen grunnla byen Kairouan, som regnes som Tunisias religiøse hovedstad.

³ Gruppen Ajmad al-Khilafa, som terroristen bak angrepet på hotellet i Sousse, Seifeddin Rezgui, skal ha tilhørt, omtales ofte som «Daesh / IS i Tunisia». Det finnes lite generell informasjon om denne gruppen og dens koblinger til IS. Gruppen omtales derfor ikke særskilt i denne responsen.

- I oktober 2013 sprengte en selvmordsbomber seg selv i lufta utenfor et hotell i Sousse, men ingen ble skadd. Samme dag ble en annen selvmordsbomber stoppet av politiet da han forsøkte å sprengte seg i lufta ved Bourguiba-mausoleet i Monastir. Selvmordsbomberen var en 18 år gammel gutt som hadde blitt stoppet av tunisiske myndigheter på vei til Syria via Libya.
- I mai 2014 tok AQIM på seg ansvaret for angrepet på daværende innenriksminister Lotfi Ben Jeddous hjem i Kasserine.
- I juli 2014 ble tre politifolk drept og et titalls skadd i et bakholdsangrep i Sidi Bouzid. IS tok på seg ansvaret for angrepet.
- I november 2014 ble fem soldater drept og ti såret da en væpnet islamistisk gruppe gikk til angrep på et militært kjøretøy i Nebeur, nordvest i landet.
- I mars 2015 angrep væpnede terrorister Bardo-museet i Tunis og drepte 3 tunisiere og 20 utenlandske turister i en gisselaksjon. IS tok på seg ansvaret for aksjonen, mens tunisiske myndigheter oppgir at Uqba Ibn Nafi sto bak angrepet.
- I juni 2015 angrep en bevæpnet mann et hotellkompleks i Sousse og drepte 38 turister, de fleste av dem britiske. Gjerningsmannen Seifeddin Rezgui ble skutt av politiet under aksjonen. IS tok på seg ansvaret for angrepet.
- I november 2015 ble to gjeterne på henholdsvis 14 og 16 år tatt til fange av tre væpnede islamister i Mehila-fjellet i Sidi Bouzid-regionen. De kappet hodet av 16-åringen og ga det til hans 14 år gamle fetter for at han skulle overlevere det til den dreptes familie. Terroristene filmet angrepet, og videoen ble vist på nasjonalt fjernsyn. Jund al-Khilafa, en terrororganisasjon med forankring i Algerie, tok på seg ansvaret for drapet.
- I november 2015 ble en buss med soldater fra presidentgarden sprengt i lufta av en selvmordsbomber i Tunis. 10 soldater ble drept, og 20 skadd. IS tok på seg ansvaret for handlingen.

Som det fremgår av oversikten over, rettes terrorangrepene først og fremst mot sikkerhetsstyrkene (politi og militære). I henhold til tunisiske myndigheter (som sitert i Torelli 2015), ble 23 personer fra sikkerhetstjenesten drept i angrep begått av væpnede islamistiske grupper i 2014. Landinfo har ikke tilgang til tall for 2015, men gitt det store antall drepte i angrepet på presidentgarden i Tunis i november 2015, ligger tallet trolig høyere enn i 2014. De fleste angrepene på sikkerhetsstyrkene skjer i grenseområdene mot Algerie og Libya, med angrepet på presidentgarden i Tunis som et vesentlig unntak.

Terrorgruppene ønsker også å ramme turistnæringen. Spektakulære angrep, som det på Bardo-museet og på hotellet i Sousse, skaper stor negativ omtale og svekker turistnæringen i lang tid etterpå.⁴

Den tunisiske sivilbefolkningen er ikke hovedmål for terroristene, men de kan bli tilfeldige ofre for angrep på sikkerhetsstyrker eller turister.

⁴ Terrorhandlingene har hatt katastrofale følger for Tunisias turistindustri, landets viktigste inntektskilde. I januar 2016 meddelte det store reiseselskapet Thomas Cook at de hadde suspendert sine Tunisia-reiser, etter at TUI Belgia og Thomson hadde gjort det samme (Kapitalis 2016). Turistindustrien sysselsetter ifølge tunisiske myndigheter 400 000 personer, samt én million i leverandørmarkedet (Landguiden 2016).

Politiske attentater

I 2013 ble det begått to politiske attentater i Tunisia, de første etter 2011.

- I februar 2013 ble lederen for det sekulære, venstreorienterte opposisjonspartiet Mouvement des Patriotes Démocrates (MPD), Chokri Belaïd, drept av salafister (trolig knyttet til AAS-T) ved sitt hjem i Tunis. Det første politiske drapet i Tunisia etter 2011 førte landet på randen av politisk krise. Hundretusenvís av demonstranter tok til gatene i forbindelse med Belaïds begravelse og fagforeningene organiserte generalstreik. Regjeringen, som lenge hadde blitt beskyldt for å være for «myk» overfor salafistene, trakk seg.
- I juli 2013 ble politikeren Mohamed Brahmi, også han fra MPD, drept av salafister ved sitt hjem i Ariana, med samme våpen som ble brukt under drapet på Belaïd. Drapet førte til voldsomme demonstrasjoner og streiker, og alle flyvninger inn og ut til Tunis ble kansellert.

En fransk-tunisiske jihadist ved navn Boubaker al-Hakim (alias Abu Muqatel) tok på seg ansvaret for de to drapene på vegne av IS (Filiu 2015; Torelli 2015).

De politiske attentatene drev Tunisia på randen av politisk krise i 2013. Den politiske situasjonen stabiliserte seg imidlertid gjennom 2014 og 2015, blant annet som følge av at samarbeidsregjeringen mellom Ennahda og to sekulære partier (kjent som «Troikaen») gikk av til fordel for en a-politisk teknokrat-regjering i påvente av nyvalg. Som nevnt over, førte regjeringsskiftet til en ny og hardere kontraterrorpolitikk, og en svekkelse av hjemmehørende væpnede grupper.

Det har ikke vært flere politiske drap i Tunisia siden drapene på Belaïd og Brahmi i 2013.

Tunisiske fremmedkrigere

Tunisia er det landet i verden med flest fremmedkrigere etter folketall. Over 5500 tunisiere skal ha forlatt Tunisia for å slutte seg til islamistiske væpnede grupper, hovedsakelig IS og Jabhat al-Nusra. Ifølge tall fra FN oppholder det seg 4000 tunisiske fremmedkrigere i Syria, 1000-1500 i Libya, 200 i Irak, 60 i Mali og 50 i Jemen. Litt over 600 fremmedkrigere har returnert til Tunisia og holdes under oppsikt av tunisiske myndigheter (OHCHR 2015; diplomatisk kilde b, e-post januar 2016).

Rekrutteringen skjer gjennom ververe mot økonomisk kompensasjon til både verver og rekrutt. Ifølge OHCHR (2015) ligger betalingen på mellom 3000 og 10 000 US\$ per rekrutt, avhengig av vedkommendes kvalifikasjoner. Det er ikke kjent at tunisiske borgere skal ha blitt tvangsrekruttert til væpnede grupper.

Motivasjonen for å reise synes å være en kombinasjon av flere forhold, blant annet religiøs og politisk overbevisning, økonomisk kompensasjon og sosioøkonomiske forhold i hjemlandet, som arbeidsledighet og manglende framtidsutsikter. Også ønske om samhold og mening synes å påvirke beslutningen om å reise (OHCHR 2015).

Tunisiske myndigheter oppgir at de skal ha stanset 15 000 personer fra å reise for å krige i Syria og Irak (diplomatisk kilde b, e-post januar 2016). Myndighetene har innført strenge utreisekontroller på den internasjonale flyplassen i Tunis for å hindre fremmedkrigere i å reise. Myndighetene kontrollerer personer under 35 år på generell basis, og krever tillatelse fra foresatt for å tillate utreise til gitte land (Tyrkia, Marokko, Algerie og Libya). Human

Respons Tunisia: Sikkerhet og terrorisme

Rights Watch (2015) har kritisert tunisiske myndigheter for å hindre utreise for en gruppe kun basert på alder.

Sosiale konflikter

Jasminrevolusjonen i Tunisia i 2011 startet som en reaksjon mot arbeidsledighet, sosial urettferdighet, maktmisbruk og korrupsjon, men i dag, fem år etter, er den økonomiske situasjonen for den jevne tunisier dårligere enn i 2011. Selv om landet fra et politisk synspunkt, som eneste land fra den arabiske våren, har gjennomført en eksemplarisk demokratisk overgang med ny grunnlov, pluralistisk partipolitikk og et mangfoldig sivil samfunn, har omveltningene ikke medført økonomiske forbedringer for befolkningen, snarere tvert i mot. Den økonomiske utviklingen er svak og arbeidsledigheten høy, noe som fører til sosiale spenninger og uro, særlig i de underutviklede områdene i Sentral-Tunisia og i sørvest (områdene rundt Kasserine, Sidi Bouzid og Gafsa). Den sosiale uroen, forsterket av frustrasjonen over tapte forventninger fra den arabiske våren, har resultert i protestbølger som i flere tilfeller har utartet og, ved noen anledninger, ført til tap av menneskeliv og store materielle skader.

Et ferskt eksempel er demonstrasjonene i Kasserine 18.-22. januar 2016, hvor demonstrantene blant annet krevde reelle tiltak mot korrupsjon, en radikal sysselsettingspolitikk og iverksettelse av den grunnlovfestede desentraliseringsprosessen (diplomatisk kilde a, e-post januar 2016). De i utgangspunktet fredelige demonstrasjonene utartet til opptøyer med omfattende vandalisme, noe som førte til at myndighetene innførte nasjonalt portforbud i tre dager (22.-25. januar 2016), og anholdt 300 personer (Dahmani 2016).⁵

Som tidligere nevnt, er Tunisia et etnisk og religiøst homogent samfunn uten etniske eller religiøse konflikter. Imidlertid har den sosiale uroen etter 2011 fått en forsterket regional dimensjon, med en oppblomstring av regionale identiteter på bekostning av en nasjonal, felles identitet. Et viktig eksempel på dette er at den historisk svært viktige fagbevegelsen i dag i større grad enn tidligere organiserer lokale streiker, i stedet for nasjonale, koordinerte aksjoner med stor effekt (diplomatisk kilde b, e-post januar 2016). En slik «regionalisering» av sosiale og politiske krav kan føre til splittelse og skape nye typer konflikter på sikt.

Myndighetenes kontraterrorpolitikk

Tunisiske myndigheter har økt sin innsats mot terrorisme siden 2011, og har satset på kapasitetsbygging for å forebygge radikaliserings og avverge terroranslag.

Sikkerhet og kontraterrorpolitikk er tunisiske myndigheters viktigste prioritering, i tillegg til å få til vekst i økonomien. Landet har derfor bevilget betydelige summer til å bekjempe terrorisme. I tillegg får Tunisia støtte fra nabolandet Algerie, som også har en egen nytte i at sikkerhetssituasjonen i Tunisia er under kontroll, i tillegg til Frankrike, Italia og USA.

Den tunisiske hæren gjennomfører hyppige antiterroroperasjoner, særlig i grenseområdene mot Algerie. I henhold til informasjon fra tunisiske myndigheter (som sitert i Torelli 2015) ble rundt 1000 personer anholdt i sikkerhets- og terrorrelaterte saker i 2013. Ifølge amerikanske myndigheter (U.S. Department of State 2015b) ble antallet anholdelser mer enn fordoblet året etter, i 2014.

⁵ Natlig portforbud mellom midnatt og 06.00 ble først opphevet 4. februar 2016 (Le Monde 2016).

Men, til tross for myndighetenes fokus på forebygging av terror, får de regelmessig kritikk for ikke å ha iverksatt tilstrekkelige tiltak for å beskytte den viktige turistindustrien etter angrepet på Bardo-museet i mars 2015, og avverget angrepet på turisthotellet i Sousse i juli samme år, til tross for at de har god kunnskap om hva som rører seg i ekstremistmiljøet (diplomatisk kilde b, e-post januar 2016).

I en rapport om sikkerhetsstyrkene i Tunisia, peker International Crisis Group (2015) på en rekke svakheter ved de tunisiske sikkerhetsstyrkene som hindrer dem i å utføre sine oppgaver på en hensiktsmessig måte. Sikkerhetsstyrkene er, etter International Crisis Groups mening, dysfunksjonelle og uten en klar, helhetlig strategi:

With a dysfunctional internal security apparatus, Tunisia's response to increasing, ever more devastating jihadi attacks has been ad hoc. The attacks in Tunis and Sousse, [...] as well as frequent assaults against the police, the National Guard and the army over the past two years, especially in areas along the country's borders, are evidence of jihadi groups' significant advances. [...] Instead of promoting standards of professionalism and strengthening its efficiency and integrity, the internal security sector – which includes National Security, police, National Guard, civil defense and correctional services – is both fragmenting and asserting its authority vis-à-vis the executive and legislative branches of government. Its members, many lacking motivation, carry out their profession in an institution whose statues date from the time of dictatorship and that has been uprooted and politicised by the 2010-2011 uprising (International Crisis Group 2015, s. i).

Ny terrorlovgivning

Det tunisiske parlamentet vedtok en ny antiterrorlov i juli 2015, til erstatning for terrorlovgivningen fra 2003. Loven ble hastebehandlet i parlamentet etter angrepene på Bardo-museet og angrepet på hotellet i Sousse i 2015. Til tross for at både sekulære og islamistiske partier (174 av 217 parlamentsmedlemmer) stemte for loven i parlamentet, er den sterkt kritisert av det sivile samfunnet, som mener at den truer rettssikkerheten og undergraver sivile friheter.⁶

Loven gjeninnfører dødsstraff for en rekke forhold, til tross for at Tunisia har hatt et de facto moratorium i et kvart århundre. Loven gir myndighetene utvidede fullmakter i terrorrelaterte saker, blant annet adgang til bruk av varetekt i 15 dager, uten at siktede har rett til advokat. Loven åpner også for mer telefonavlytting, og kriminaliserer offentlig tilslutning til terror.

Motstanderne av loven mener at den truer rettssikkerheten og sivile rettigheter, og at den kan være et farlig våpen dersom utviklingen i Tunisia går i en autoritær retning (AFP 2015; Mersch 2015).

Om Landinfos responser

Utlendingsforvaltningens fagenhet for landinformasjon (Landinfo) innhenter og analyserer informasjon om samfunnsforhold og menneskerettigheter i land som Utlendingsdirektoratet (UDI), Utlendingsnemnda (UNE)

⁶ For en grundigere gjennomgang av kritikken mot loven, se Human Rights Watch 2014.

og Justis- og beredskapsdepartementet har behov for kunnskap om.

Landinfos responser er basert på opplysninger fra nøye utvalgte informasjonskilder, og kan bygge på både skriftlig og muntlig kildemateriale. Opplysningene er behandlet i henhold til [anerkjente kvalitetskriterier for landinformasjon](#) og [Landinfos retningslinjer for kilde- og informasjonsanalyse](#).

En respons er et svar på konkrete spørsmål som saksbehandlere i utlendingsforvaltningen har stilt Landinfo, og er ikke ment å være utfyllende redegjørelser for et tema. Responsene er utarbeidet innenfor korte frister, og kildegrunnlaget er ikke alltid like bredt som i våre temanotater.

Landinfo er en faglig uavhengig enhet, og informasjonen som presenteres, kan ikke tas til inntekt for et bestemt syn på hva praksis bør være i utlendingsforvaltningens behandling av søknader. Landinfos responser gir heller ikke uttrykk for norske myndigheters syn på de forhold og land som omtales.

Referanser

Skriftlige kilder

- AFP, dvs. Agence France Presse (2015, 25. juli). Tunisia adopts tougher counter-terrorism law in wake of attacks. *AFP*. Tilgjengelig via <http://www.theguardian.com/world/2015/jul/25/tunisia-adopts-tougher-counter-terrorism-law-in-wake-of-attacks> [lastet ned 1. februar 2016]
- AFP (u.å.). Libya magnet for terrorists from Libya and beyond. *The Middle East Online*. Tilgjengelig fra <http://www.themiddleeastmagazine.com/wp-mideastmag-live/2015/07/libya-magnet-for-terrorists-from-tunisia-and-beyond/> [lastet ned 3. februar 2016]
- Boukhars, A. (2014, januar). *In the Crossfire. Islamists' Travails in Tunisia*. Washington, DC: Carnegie Endowment for International Peace. Tilgjengelig fra <http://carnegieendowment.org/2014/01/27/in-crossfire-islamists-travails-in-tunisia> [lastet ned 3. februar 2016]
- Dahmani, F. (2016, 25. januar). Tunisie: Après une semaine de contestation, retour au calme et allègement du couvre-feu. *Jeune Afrique*. Tilgjengelig fra <http://www.jeuneafrique.com/296934/politique/tunisie-apres-semaine-de-contestations-retour-calme-allegement-couvre-feu/> [lastet ned 3. februar 2016]
- Filiu, J.-P. (2015, 6. juli). Boubaker Al-Hakim, le jihadiste qui veut mettre la France à feu et à sang. *Huffington Post*. Tilgjengelig fra http://www.huffingtonpost.fr/jeanpierre-filiu/boubaker-al-hakim-daech_b_7009322.html [lastet ned 3. februar 2016]
- Human Rights Watch (2015, 10. juli). *Tunisia: Arbitrary Travel Restrictions*. New York: Human Rights Watch. Tilgjengelig fra <https://www.hrw.org/news/2015/07/10/tunisia-arbitrary-travel-restrictions> [lastet ned 3. februar 2016]
- Human Rights Watch (2014, 7. juli). *An Analysis of Tunisia's Draft Counterterrorism Law*. New York: Human Rights Watch. Tilgjengelig fra <https://www.hrw.org/news/2014/07/07/analysis-tunisias-draft-counterterrorism-law> [lastet ned 3. februar 2016]
- International Crisis Group (2015, 23. juli). *Reform and Security Strategy in Tunisia*. Tunis/Brussel: International Crisis Group. Tilgjengelig fra <http://www.crisisgroup.org/~media/Files/Middle%20East%20North%20Africa/North%20Africa/Tunisia/161-reform-and-security-strategy-in-tunisia.pdf> [lastet ned 2. februar 2016]
- International Crisis Group (2014, 21. oktober). *Tunisia's Borders (II). Terrorism and Regional Polarisation*. Brussel: International Crisis Group. Tilgjengelig fra <http://www.crisisgroup.org/en/regions/middle-east-north-africa/north-africa/tunisia/b041-tunisia-s-borders-ii-terrorism-and-regional-polarisation.aspx> [lastet ned 2. februar 2016]
- Jeune Afrique (2015, 14. november). Tunisie: des jihadistes décapitent un jeune berger. *Jeune Afrique*. Tilgjengelig fra <http://www.jeuneafrique.com/279092/politique/tunisie-des-jihadistes-decapitent-un-jeune-berger/> [lastet ned 3. februar 2016]

Respons Tunisia: Sikkerhet og terrorisme

- Kapitalis (2016, 26. januar). Thomas Cook UK suspend lui aussi la vente des séjours en Tunisie. *Kapitalis*. Tilgjengelig fra <http://kapitalis.com/tunisie/2016/01/26/thomas-cook-uk-suspend-lui-aussi-la-vente-des-sejours-en-tunisie/> [lastet ned 3. februar 2016]
- Kapitalis (2013, 31. oktober). Tunisie: Aymen Saâdi, l'apprenti terroriste arrêté mercredi à Monastir. *Kapitalis*. Tilgjengelig fra <http://www.kapitalis.com/societe/18937-tunisie-aymen-saadi-l-apprenti-terroriste-arrete-mercredi-a-monastir.html> [lastet ned 3. februar 2016]
- Landguiden (sist endret 27. januar 2016). *Tunisia: Kalendarium*. Stockholm: Utrikespolitiska Institutet. [Elektronisk abonnementsstjeneste, lastet ned 3. februar 2016]
- Le Monde (2016, 4. februar). Levée du couvre-feu en Tunisie. *Le Monde*. Tilgjengelig fra http://www.lemonde.fr/afrique/article/2016/02/04/levee-du-couvre-feu-en-tunisie_4859604_3212.html [lastet ned 5. februar 2016]
- Mersch, S. (2015, 6. august). *Tunisia's Ineffective Counterterrorism Law*. Washington, DC: Carnegie Endowment for International Peace. Tilgjengelig fra <http://carnegieendowment.org/sada/?fa=60958> [lastet ned 1. februar 2016]
- OHCHR, dvs. The Office of the United Nations High Commissioner for Human Rights (2015, 10. juli). *Foreign fighters: Urgent measures needed to stop flow from Tunisia – UN expert group warns*. Tunis/Genève: OHCHR. Tilgjengelig fra <http://www.ohchr.org/EN/NewsEvents/Pages/DisplayNews.aspx?NewsID=16223&LangID=E> [lastet ned 29. januar 2016]
- Petré, C. (2015, oktober). *Tunisian Salafism: The Rise and Fall of Ansar al-Sharia*. Madrid: FRIDE. Tilgjengelig fra <http://fride.org/publication/1276/tunisian-salafism-the-rise-and-fall-of-ansar-al-sharia> [lastet ned 3. februar 2016]
- Porter, T. (2015, 1. juli). Tunisia attack: UK links to Seifeddine Rezgui terror group Ansar al-Sharia emerge. *International Business Times*. Tilgjengelig fra <http://www.ibtimes.co.uk/tunisia-attack-uk-links-seifeddine-rezgui-terror-group-ansar-al-sharia-emerge-1508812> [lastet ned 2. februar 2016]
- Spencer, R. (2015, 30. juni). Tunisia attacker trained in Libya at the same time as Bardo Museum terrorists. *The Telegraph*. Tilgjengelig fra <http://www.telegraph.co.uk/news/worldnews/africaandindianocean/tunisia/11709421/Tunisia-attacker-trained-in-Libya-at-the-same-time-as-Bardo-Museum-terrorists.html> [lastet ned 3. februar 2016]
- Stephen, C. (2015, 30. juni). Tunisian gunman trained in Libya at same time as Bardo museum attackers. *The Guardian*. Tilgjengelig fra <http://www.theguardian.com/world/2015/jun/30/tunisia-beach-attack-seifeddine-rezgui-libya-bardo-museum-attackers> [lastet ned 3. februar 2016]
- Torelli, S. M. (2015, 23. januar). Jihadism in Tunisia. The Growing Threat. *Terrorism Monitor* 13(2). Tilgjengelig via http://www.jamestown.org/programs/tm/single/?tx_ttnews%5Btt_news%5D=43440&cHash=434940dba794bd35c84a69f93c2eb8fe#.Vq8sA0_2YSs [lastet ned 1. februar 2016]
- U.S. Department of State (2015a, 10. januar). *Terrorist Designations of Three Ansar al-Shari'a Organizations and Leaders*. Washington, DC: U. S. Department of State. Tilgjengelig fra <http://www.state.gov/r/pa/prs/ps/2014/01/219519.htm> [lastet ned 2. februar 2016]
- U.S. Department of State (2015b, 19. juni). *Country Reports on Terrorism – Tunisia*. Washington, DC: U. S. Department of State. Tilgjengelig fra <http://tunisia.usembassy.gov/reports-on-tunisia/country-reports-on-terrorism-2014.html> [lastet ned 3. februar 2016]

Muntlige kilder

- Diplomatsk kilde a. E-post 25. januar 2016.
- Diplomatsk kilde b. E-post 17. januar 2016.
- Diplomatsk kilde c. E-post 1. desember 2015.

Respons Tunisia: Sikkerhet og terrorisme

© Landinfo 2016

Materialet i denne publikasjonen er omfattet av åndsverklovens bestemmelser. Uten særskilt avtale med Landinfo er enhver eksemplarframstilling og tilgjengeliggjøring bare tillatt i den utstrekning det er hjemlet i lov.